

مشکل خواهد داشت و نشریه فقط برای طیف مشخصی که خود این تجربه را گذرانده است، مفهوم خواهد بود.

نکته دیگر آن که علیرغم ابراز تمایل به ارائه کاری نو و بدیع، نگاهی کلی به محتوای نخستین شماره نشان می دهد که فکه نیز همانند برخی از نشریات یا صفحات ویژه جراید پیشتر به چاپ شعر، متن های عرفانی و احساسی و خاطرات پرداخته است و حال آن که جنگ از لحاظ سیاسی، نظامی، اجتماعی و اقتصادی نیز مضامین فراوانی در خود دارد که شاید در صورت طرح، به جلب طیف وسیع تری از مخاطبان توفيق یابد. شاید یکی از تقاضات های عمده آن با برخی از دیگر نشریات مشابه در آن باشد که خاطرات منتشر شده در این نشریه، نه خاطرات فرماندهان که خاطرات رزمیانگان سطوح پائین تر است که به گفته دست اندر کاران فکه به لحاظ زاویه نگاه ها با خاطرات فرماندهان تفاوت دارد

(ص ۴۲).

کشتو ۱۹

رضا آذری شهرضاei

نیاز به اندیشیدن

اگر اقدام به انتشار نشریه ای جدید تا چند سال پیش کار مشکلی بود، دست زدن به چنین کاری از یک سال و نیم پیش واقعاً کار پر مخاطره ای شده است. پر مخاطره نه لزوماً به دلیل مشکلات عدیده ای که نشریات با قوه قضاییه در مجموع و هر از چندگاهی نیز با هیئت نظارت دارند، بلکه پر مخاطره از این جهت که تعدد

است و طبعتاً یان و ابرازش در قالب یک رویکرد خاص و مشخص نمی گنجد، لهذا تها راه معقولی که برای بیان این تجربه نیز می توان بر شمرد بیش از آن که شکل گیری یک فرمول مشخص - یک نشریه واحد شرایط - باشد، در تکر و توعیش از پیش رویکردها - و نشریاتی - است که به نحوی جدی بدین موضوع پردازند. ارزیابی کارنامه یک نشریه احیاج به زمان دارد و باید در انتظار انتشار چند شماره دیگر فکه بود و سپس به داوری در باب نقاط ضعف و قوت آن پرداخت ولی در عین حال با توجه به همین شماره اول می توان نکاتی را یادآور شد. اگر بخشی از هدف انتشار چنین نشریه ای آشنایی جوانان با «دریای بیکران» این تجربه است، که به نظر می آید چنین باشد. برای موفقیت در این تلاش، باید این واقعیت را در نظر داشت که نسل جوان امروز نه انقلاب را دیده و نه با جنگ آشنایی نزدیک دارد، او در فضای دیگری رشد کرده و با کلمات و شیوه بیان دیگری مأнос است. صرف اکتفا به نقل خاطرات و حکایاتی از آن دوره، که در عین اهمیت و ارزش برای نسل جنگ دیده، شاید برای نسل جدیدتر جذابیت خاصی نداشته باشد در امر برقراری ارتباط با قشر وسیع جوانان

ماهنشمه
فرهنگی
اجتماعی
سیاسی

۱۳۷۸-۱۳۷۹
سال اول
شماره اول

اندیشه جامعه خود نیز در بادی امر به گزینشی از خوانندگان بالقوه خود دست زده است.

انتخاب موضوع های مناسب و اختصاص چند مقاله به آن در هر شماره که خواننده را مطمئن می سازد که بار دیگر با یکی از این نشریات رو به رو نیست که هر چه می رسدو دم دست دارند کنار هم می گذارند و به چاپ می سپارند، می تواند یکی از دلائل استقبال نامنوه باشد. دلیل دیگر این موفقیت را باید در توانایی گردانندگان نشریه در گردآوری مجموعه مقالاتی دید که موضوع شان در زمرة مسائل روز جامعه است. در شماره دوم اندیشه جامعه سلسه مقالاتی در ارتباط با جنبش پ. کا. کا که به دلیل طرح روزمرة سرنوشت رهبرش - اوجالان - از پوشش خبری بالایی در مطبوعات روزانه برخوردار بود در اختیار خوانندگان قرار گرفت و شماره ۴-۳ نیز به شوراهای آن نیز موضوع مورد توجه عموم در ماه های اخیر بوده است، اختصاص یافت.

درج مقالاتی در اندیشه جامعه که حاصل تحقیقات جامعه شناسی هستند و در نتیجه از پشتونه علمی در خور توجهی برخوردار می باشند را باید یکی دیگر از دلایل موفقیت این

نشریات باعث شده است که نشریه جدید مجبور به جلب نظر خوانندگانی باشد که به دلیل کمی وقت و محدودیت روزافزون بودجه رغبتی به خرید «باز هم یک نشریه دیگر» از خود نشان ندهند. در این بازار رقابتی شدید، ماهنامه ها و فصلنامه ها در شرایط سخت تری به سر می برند. چرا که با توجه به سرزنشگی فضای سیاسی کشور و علاقه عموم به کسب خبر روزانه، بخش اعظمی از همان بودجه و وقت محدود صرف خرید و مطالعه روزنامه ها می شود که تعدادشان نیز پس از دوم خرداد خوشبختانه رو به افزایش گذاشته است. در یک چنین شرایطی است که اندیشه جامعه که شماره اولش حدود یک سال پیش به بازار آمد و با وقفه ای چند ماهه، اکنون تقریباً به طور منظم هر دو ماه یکبار - مانند اکثر قریب به اتفاق ماهنامه ها - منتشر می شود. و طرفه آن که علیرغم تمامی مشکلاتی که نام بردهم با همین چند شماره با استقبال نیز روپرتو بوده است.

اهمیت درک دلایل این استقبال، زمانی دو چندان می شود که بدایم با اختصاص تقریباً تمامی صفحات خود به مسائل جامعه شناختی،

اندیشه جامعه

مطبوعات در گیر و دار بحران

بدون تردید در دو سال اخیر مسائل مربوط و مطروح مطبوعات، به ویژه روزنامه‌ها، از حساس‌ترین و بحث‌انگیزترین موضوعات در عرصه سیاست و اجتماع بوده است. روزنامه زن که در پی تعطیل دو هفته‌ای اش در روز ۱۹ بهمن، با شکل و شمایل جدید کار خود را از سرگرفته بود تها چهار روز پس از تعطیلات نوروز و آغاز فعالیت‌های مطبوعاتی به حکم دادگاه انقلاب، به جرم درج پیام نوروزی همسر شاه سابق، از انتشار محروم شد. واکنش‌ها تند بود و همگان، از جمله مستولان وزارت ارشاد، بر آن بودند که طبق قانون حکم به تعطیل روزنامه هارا باید دادگاه مطبوعات با حضور هیئت منصفه بدهد، اما حکم دادگاه بود. یکی از مهم‌ترین مسائلی که این واقعه پیش کشید، موضوع امنیت شغلی روزنامه نگاران بود که در هیاهوهای دیگر کم شد و کسی چندان آن را پی نگرفت. این در حالی بود که دادگاه مطبوعات هم خود دچار بحرانی درونی شده بود؛ در آخرین ماه سال گذشته، پنج تن از اعضای هیئت منصفه در اعتراض به رأی صادره در لغو امتیاز مجله آدمیه (۱۴ بهمن ۷۷) در دادگاه رسیدگی به اتهامات روزنامه کیهان شرکت نکردند و قاضی دادگاه مطبوعات پس از امتناع مجدد آن پنج نفر از حضور در ترکیب هیئت منصفه، حکم محرومیت آنان را به مدت دو سال از عضویت در هیئت مزبور صادر کرد. اختلاف اعضای هیئت منصفه و قاضی دادگاه بر سر این بود که هرگاه هیئت منصفه مدیر مستولی را شایسته تخفیف بداند

نشریه به شمار آورد. مقاله کوتاه «پشت تصویر جامعه»، (علیرضا اهوایی، اندیشه جامعه، شماره ۲، دیماه ۷۷، ص ۲۸) و مقاله «اطالعه جامعه شناختی اعتسابات کارگری در واحدهای صنعتی شهر تهران، ۶۸-۷۷»، (ابراهیم حاجیانی، اندیشه جامعه، شماره ۱، تیرماه ۷۷، ص ۳۶-۳۰) نسونه‌های جالب توجهی از این دست مقالات به شمار می‌آیند.

در مجموع، استقبال خوانندگان نشریات از اندیشه جامعه از نیازی در جامعه حکایت می‌کند که باید هم از وجود آن خرسند بود و هم ابزارهای لازم را برای برآوردنش تدارک دید. گشایش روز افزون فضای مطبوعاتی و گستره شدن حیطة موضوعاتی که به طور روزمره در مطبوعات مورد توجه قرار می‌گیرند، اینوی از مسائل را به صورت خبر در اختیار عموم قرار می‌دهد. روشن است که این پدیده همراه با خودبه نیازی دامن می‌زند که برآوردنش نمی‌تواند بخشی از وظائف مطبوعات روزانه به شمار آید و جامعه به نشرياتی احتیاج دارد که با عمق بیشتری به تحلیل همین موضوعات روز بپردازند و نیاز به اندیشیدن بیشتر را در مورد آنها برآورده سازند. کاری دشوار، اما کاری که اندیشه جامعه با انتشار پنج شماره نشان داده است که دور از دسترس نیست.

م. ث.

کمپنی ۱۹